

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 4C/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714208233
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3714208233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou v právnej veci navrhovateľa C. G., L.. X.X.XXXX, J. A.. X. C. XXX/X, Ž., právne zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Chlapík s. r. o., Sládkovičova 13, Žilina proti odporkyni JUDr. Marcele Šujanovej, exekútorský úrad, Nálepkova 346/1, Považská Bystrica, právne zastúpenej JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., Šoltésovej 346/1 Považská Bystrica v konaní o zaplatenie 10 960,79 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 2 005,78 Eur k rukám právneho zástupcu odporkyne JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r. o., Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ť o v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojim návrhom voči odporkyni domáhal sa zaplatenia 10 960,79 Eur s 8,15% úrokom z omeškania ročne od 16.7.2014 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe exekučného titulu - rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co 249/2011-126 zo dňa 11.1.2012 a poverenia Okresného súdu Žilina č. 5511.116467 zo dňa 24.5.2012 vykonávala JUDr. Marcela Šujanová na návrh oprávneného W. P. proti povinnému C. G. exekučné konanie EX 690/2012 na vymoženie sumy 33 193,92 Eur s príslušenstvom. Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co 249/2011-126 podali odporcovia v tomto konaní, t.j. C. G. S. G. G. podaním zo dňa 29.3.2012 dovolanie doručené súdu dňa 4.4.2012. Dovolací Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Cdo 184/2012 zo dňa 6. augusta 2013 vyhovel dovolaniu, zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co 249/2011-126 zo dňa 11.1.2012 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Vzhľadom k zrušeniu rozsudku Krajského súdu v Žiline ako exekučného titulu podal povinný C. G. podaním zo dňa 27.9.2013 na Okresný súd Žilina návrh na zastavenie exekúcie EX 690/2012. Okresný súd Žilina uznesením 3Er 2249/2012-58 zo dňa 5.11.2013 návrh na zastavenie exekúcie zamietol. Ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia, súdny exekútor podaním doručeným súdu dňa 2.7.2013 oznámil, že exekučné konanie v tejto veci je skončené dňom 26.6.2013 a to vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie. Keďže exekúcia už bola skončená, z uvedeného dôvodu súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol. Podľa vyčíslenia súdneho exekútora, v exekučnom konaní bola vymožená celkom suma 56 226,31 Eur, z toho v prospech oprávneného suma 45 265,52 Eur a v prospech exekútora z titulu odmeny a trov exekútora suma 10 960,79 Eur. Uviedol ďalej, že zrušením rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co 249/2011-126 došlo k zániku exekučného titulu. Pokiaľ už došlo k vymoženiu pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie, ide o plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 14.7.2014 vyzval odporkyňu na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavujúceho sumu 10 960,79 Eur. Odporkyňa v odpovedi na výzvu dňa 17.7.2014 uviedla, že exekúcia bola vykonaná na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co 249/2011-126 zo dňa

11.1.2012 a v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku a z uvedených dôvodov vymožené trov exekúcie nie sú bezdôvodným obohatením. V priebehu konania navrhovateľ tvrdil, že svoj návrh opiera o nález Ústavného súdu SR z 13. februára 2013 č. k. II. ÚS 165/2012-45, kde ústavný súd rozhodol o ústavnej sťažnosti sťažovateľky, ktorá sa v občianskom súdnom konaní domáhala voči exekútorovi zaplata 7 599,56 Eur pozostávajúcich z trov exekúcie zaplatených sťažovateľkou v exekučnom konaní. Prvostupňový i odvolací Krajský súd v Žiline žalobný návrh opierajúci sa o bezdôvodné obohatenie exekútora, ku ktorému došlo zaplatením trov exekúcie zamietol. Prvostupňový i odvolací súd za zhodli na závere, že nedošlo u exekútora k neoprávnenému obohateniu, v danom prípade ide o verejnoprávny vzťah, v ktorom exekútor vystupuje ako nositeľ verejnej zvrchovanej moci. Podľa názoru všeobecných súdov na strane exekútora chýba pasívna legitímácia, preto bolo potrebné žalovať štát, v mene ktorého v takýchto prípadoch koná Ministerstvo spravodlivosti SR. Ústavný súd o predmetnej sťažnosti sťažovateľky citovaným nálezom rozhodol, že základné práva sťažovateľky boli rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 417/2011 porušené, zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 417/2011 a vec vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie ústavný súd odôvodnil tým, že vo vzťahu k trovám exekúcie nemá exekútor postavenie verejného činiteľa, ale osoby vykonávajúcej slobodné povolanie, v ktorej pozícii nemôže byť súdny exekútor zároveň v postavení nositeľa štátnej moci, zrušením rozhodnutia, na základe ktorého sa plnilo dochádza k bezdôvodnému obohateniu, pokiaľ má účastník pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia, škoda mu nevznikla a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu, čo sa týka odmeny, súdny exekútor koná vo vlastnom mene a na vlastný účet, preto záver, že v tomto postavení nemôže byť subjektom zodpovedajúcim z bezdôvodného obohatenia, je podľa Ústavného súdu nesprávny a nelogický. Pokiaľ by ústavný súd pripustil, že súdny exekútor nemôže byť zodpovedný z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože ide o vzťah verejnoprávny, takýto výklad by poskytoval súdnemu exekútorovi široký priestor na potencionálne zneužívanie svojho postavenia s vedomím, že bezdôvodné obohatenie prevezme štát a to vo forme zodpovednosti za škodu. Uviedol ďalej, že W. P. zbral žalobný návrh na Okresnom súde Žilina v konaní 2C 82/2014 späť a súd v tejto časti teda voči W. P. konanie zastavil, pričom otázka trov konania je riešená na odvolacom súde.

Odporkyňa žiadala návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Uviedla, že dňa 16.3.2013 podal W. P. prostredníctvom advokáta JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r. o. návrh na vykonanie exekúcie, na základe právoplatného rozsudku Krajského súdu v Žiline 7Co 249/2011 zo dňa 11.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.4.2012 a vykonateľnosť dňa 12.3.2012. Na základe tohto návrhu dňa 15.4.2012 požiadala Okresný súd Žilina o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a toto poverenie bolo Okresným súdom Žilina udelené dňa 24.5.2012 pod č. 5511.116467. Dňa 4.6.2014 vydala upovedomenie o začatí exekúcie pod č. EX 690/2012-3-7 a dňa 4.6.2012 vydala príkaz na začatie exekúcie. Navrhovateľ dňa 12.6.2012 jej doručil námietky proti predbežným trovám exekúcie, ktoré predstavovali v prípade dobrovoľného plnenia 4 285 Eur ako 10% odmena exekútora zo sumy 42 847,95 Eur + 20% DPH + hotové výdavky 15 Eur a 3 Eurá ako 20% DPH k týmto výdavkom. V prípade nedobrovoľného plnenia je to 20% zo základu 42 847,95 Eur, teda 8 570 Eur + 20% DPH 1714 Eur + predpokladané hotové výdavky 500 Eur a 20% DPH 100 Eur. Uviedla ďalej, že dňa 21.6.2012 jej bol doručený návrh povinného o odklad exekúcie. Vec predložila Okresnému súdu Žilina, ktorý uznesením 3Er 2249/2012 zo dňa 12.10.2012 návrh povinného o odklad exekúcie zamietol a uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8.11.2012. Taktiež Okresný súd Žilina zamietol aj námietky povinného proti trovám exekúcie. Na základe týchto súdnych rozhodnutí vydala dňa 19.12.2012 exekučný príkaz EX 690/2012- 20, okrem iného aj na trov exekúcie 10 844 Eur. Dňa 26.6.2013 o 11.46 hod. jej navrhovateľ zaslal e-mail, ktorým ju požiadal o dobrovoľné zaplata zvyšku dlžnej sumy z exekúcie EX 690/2012 a požiadal o oznámenie presnej sumy a čísla účtu exekútorke. Keďže takto povinný následne splnil celý záväzok, dňa 27.6.2013 zaslala list Okresnému súdu Žilina pod č. EX 690/2012-27 s označením vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie k č. 3Er 2249/2012 a ten istý deň zaslala Správe katastra Žilina príkaz na odblokovanie nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného ako aj príkaz na odblokovanie účtu povinného. Dňa 1.10.2013 jej bol doručený list advokátskej kancelárie JUDr. Chlapík s.r.o. zo dňa 27.9.2013 s návrhom na zastavenie exekúcie. Toto predložila Okresnému súdu Žilina, ktorý návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol s tým, že súdny exekútor dňa 2.7.2013 vrátil poverenie na vykonanie exekúcie v súlade s § 60 Exekučného poriadku. Súd konštatoval, že exekučné konanie bolo skončené dňom 26.6.2013 a to vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie, pričom došlo aj k vráteniu poverenia a keďže exekučné konanie je takto skončené nie je žiadny

dôvod na rozhodovanie o zastavení exekúcie, ktorá je skončená a teda je zastavené de facto aj de iure celé exekučné konanie. Poukazovala na to, že nezískala žiadne bezdôvodné obohatenie ale plnenie ktoré bolo prijaté na trovy exekúcie bolo v súlade so zákonom 233/1995 Z.z. a Vyhl. 288/1995 Z.z., pričom túto činnosť a prijatie plnenia realizovala ako exekútor, ktorý je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych rozhodnutí v zmysle § 2 zákona 233/1995 Z. z., neporušila zákon a viazaná bola iba rozhodnutím súdu podľa § 3 citovaného zákona. Uviedla ďalej, že v navrhovateľom predloženom náleze Ústavného súdu II. ÚS 165/2012-45 zo dňa 10.2.2014 je odlišný výklad od výkladu, ktorý vykonal Najvyšší súd SR svojim uznesením 3Cdo 58/2009, keď uviedol, že právny vzťah exekútora a účastníka exekučného konania je daný tak, že exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej moci v rozsahu stanovenom exekučným poriadkom a subsidiárne občianskym súdnym poriadkom. Právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania sa nemôže považovať za súkromnoprávny vzťah. Na strane súdneho exekútora nemôže dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 OZ tým, že povinný mu na základe výzvy (§ 7 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku) zaplatí za výkon exekučnej činnosti vo výzve uvedenú odmenu, výška ktorej presahuje sumu zodpovedajúcu právnomu predpisu. Uviedla, že vzhľadom na záväzný výklad v Náleze Ústavného súdu II. ÚS 165/2012-45 zo dňa 10.2.2014 bola pri rozhodovaní o trovách exekúcie v zmysle § 37 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. účastníkom konania. Proti trovám exekúcie vzniesol povinný, terajší navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote námietky proti trovám exekúcie dňa 11.6.2012, keďže upovedomenie mu bolo doručené do vlastných rúk dňa 11.6.2012. Okresný súd v Žiline uznesením 3Er 2249/2012 zo dňa 12.10.2012 návrh povinného o odklad exekúcie zamietol a uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8.11.2012. Súd konštatoval, že nárok na odmenu a náhradu hotových výdavkov vzniká exekútorovi podľa § 200 ods. 1 a § 47 ods. 3 Exekučného poriadku už pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie a tieto trovy v zásade znáša povinný podľa § 197 Exekučného poriadku a to najmä vtedy ak bol návrh na vykonanie exekúcie podaný dôvodne, čomu bolo aj v danej veci. Proti tomuto uzneseniu mohol povinný podať v lehote 15 dní od jeho dourčenia odvolanie, ktoré nepodal a preto toto rozhodnite sa stalo právoplatným a vykonateľným. Uviedla ďalej, že Ústavný súd vo svojom náleze zhora na strane 12 v bode 35 uviedol „V tejto súvislosti Ústavný súd upriamuje pozornosť na judikát Najvyššieho súdu ČR, ktorý v rozhodnutí 30Cdo 3810/2007 konštatuje, že bezdôvodným obohatením je aj plnenie na základe vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo zrušené. V zmysle tohto rozhodnutia zrušením rozhodnutia, na základe ktorého sa plnilo dochádza k bezdôvodnému obohateniu len v prípade, že právny dôvod tohto plnenia nespočíval v hmotnom práve tzn., že podľa hmotného práva táto povinnosť neexistovala. Zrušením rozhodnutia tak odpadáva právny dôvod a poskytnuté plnenie sa stáva bezdôvodným obohatením“. Mala za to, že ak spočíval právny dôvod plnenia v hmotnom práve, tak trvá aj v prípade zrušeného právoplatného a vykonateľného rozsudku, ktorý ho deklaroval a poskytnuté plnenie bolo od začiatku a aj naďalej podložené právnym dôvodom. Preto nemôže byť posudzované ako bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol po zrušení tohto deklarovaného súdneho rozhodnutia. V danom prípade dôvod pohľadávky oprávneného W. P. neexistoval z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co 249/2011-126 zo dňa 11.1.2012, preto toto rozhodnutie nemalo konštitutívny charakter, nerozhodoval o trovách ale toto rozhodnutie má povahu deklaratórnu, tak ako to Krajský súd v Žiline uviedol tým, že vyplýva z hmotného práva keď konštatoval, že právne posúdenie prvostupňovým súdom v rozsudku 7C 60/2009 -73 zo dňa 13.6.2011 je nesprávne. Poukázala na tú skutočnosť, že dňa 24.4.2007 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi predávajúcimi C.L. G. a G. G. a kupujúcim W. P., kde bolo dohodnuté, že za predmet zmluvy, ktorý prípadne do výlučného vlastníctva kupujúceho (nehnuteľnosti zapísané na LV 6101 k. Žilina) bude zaplatená dohodnutá kúpna cena 6 900 000 Sk a to tak, že 2 000 000 Sk bude zaplatené pri podpise zmluvy a následne predávajúcemu C. G. 2 450 000 Sk na jeho účet a predávajúcemu G. G. 2 450 000 Sk na jeho účet do 30.5.2007. Táto kúpna zmluva v čase jej uzatvorenia bola platným a účinným právnym úkonom. Vo vzťahu k tejto nehnuteľnosti a vo vzťahu k účinkom kúpnej zmluvy zo dňa 24.4.2007 však nastala dôležitá skutočnosť a to, že predávajúci stratili vlastnícke právo po uzavretí ďalšej kúpnej zmluvy, ktorá bola uzavretá predtým, ako došlo ku vkladu vlastníckeho práva na nadobúdateľa W. P., keď dňa 28.6.2007 C.L. G. previedol svoj spoluvlastnícky podiel 1/2 v nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX k.ú. Žilina W. P. S. G. O. G. svoj spoluvlastnícky podiel 1/2 J. P.. Bola dohodnutá kúpna cena 4 750 000 Sk, ktorá je splatná zo strany kupujúcich spoločne a nerozdielne a to prevodom na účet predávajúcich pri podpise zmluvy a to na účet C. G. 2 375 000 Sk a na účet G. G. vo výške 2 375 000 Sk. Teda J. P. uhradil G. G. 2 375 000 Sk a W. P. uhradil C. G. 2 375 000 Sk. Kúpna zmluva zo dňa 28.6.2007 bola zavkladovaná na Správe katastra Žilina dňa 19.7.2007 pod č. V 4769/07. Zavkladovanie kúpnej zmluvy zo dňa 28.6.2007 bola dôležitá skutočnosť, ktorá nemala za následok dodatočnú neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 24.4.2007 avšak na základe tohto vkladu došlo

k zániku práv a povinností z kúpnej zmluvy zo dňa 24.4.2007. Keďže W. P. dňa 24.4.2007 vyplatil C. G. 1 000 000 Sk a G. G. 1 000 000 Sk, predstavuje na ich starne bezdôvodné obohatenie prijaté na základ právneho dôvodu, ktorý dodatočne odpadol a preto im vznikla povinnosť predmet bezdôvodného obohatenia vydať W. P.. Taktiež v zmysle § 563 OZ Krajský súd v Žiline priznal okrem istiny aj 9,25 % úrok z omeškania voči C. G. od 2.7.2009 a voči G. G. od 13.5.2009. Tento rozsudok Krajského súdu v Žiline 7Co 249/2011 - 126 zo dňa 11.1.2012 zrušil uznesením 3Cdo 384/2012 NS SR pre inú vadu konania, ktorá spočívala v tom, že bez toho aby mal odvolací súd pre svoj odlišný skutkový záver podklad v opakovaní dokazovania nevypočul kľúčové osoby pri uzatváraní kúpnych zmlúv W. P., J. P. a C. P.. Pokiaľ dovolávatelia namietali, že rozsudok Krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, dovolací súd uviedol, že právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje príslušnú právnu normu a pri ktorej zo svojich skutkových zistení vyvodzuje právne závery. Preto dovolací súd nemohol podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov, lebo obsah napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na jeho nepreskúmateľnosť nebolo pre toto posúdenie dostatočným podkladom. Na základe tohto rozhodnutia Krajský súd v Žiline uznesením 11Co 191/2013-192 zo dňa 27.2.2014 rozsudok Okresného súdu Žilina 7C/60/2009-73 zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Na základe vyššie uvedeného mala za to, že konala v súlade so zákonom č. 233/1995 Z. z., jej činnosť posudzoval Okresný súd Žilina v konaní 3Er 2249/2012 a výrok o trovách exekúcie potvrdil, keď námietky povinného zamietol. Ak by C. G. rešpektoval právoplatné a vykonateľné rozhodnutie krajského súdu nebol dôvod na exekúciu a keď exekúciu vykonala, poverenie na vykonanie na exekúcie vrátila Okresnému súdu Žilina v zmysle §60 písm. e) zákona č. 233/1995 Z.z., keď exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie. Poverenie na vykonanie exekúcie ju oprávňovalo na procesné úkony, ktorých účelom bolo uspokojenie pohľadávky oprávneného. Len na základe poverenia súdu mala oprávnenie na zákonné zásahy. Tento jej postup bol pod stálou kontrolou Okresného súdu Žilina a zárukou právnej istoty oprávneného aj povinného. V zmysle § 61 zákona č. 233/1995 Z. z. navrátenie do predošlého stavu v exekučnom konaní je vylúčené. V zmysel Vyhl. č. 288/1995 Z.z. § 1 je stanovená výška odmeny súdneho exekútora, náhrada jeho hotových výdavkov a náhrada za stratu času a pôsob ich určenia, ako aj výška primeraného preddavku na odmenu súdneho exekútora a na náhradu jeho hotových výdavkov za činnosť podľa zákona č. 233/1995 Z. z. V zmysle § 2 písm. a) vyhl. č. 288/1995 Z.z. jej patrí odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie a to podľa § 5 ods. 1 vo výške 20% zo základu na jej určenie, v zmysle § 6 aj odmena za zriadenie exekučného záložného práva . § 14 ods. 1 stanovuje odchyľne odmenu pri vylúčení súdneho exekútora z vykonania exekúcie a pri zastavení exekúcie. Z uvedeného mala za to, že na základe poverenia na vykonanie exekúcie a na základe vrátenia poverenia po vymožení predmetu exekúcie jej patrí odmena v zmysle vyhl. 288/1995 Z.z. a preto sa nemôže jednať o majetkový prospech získaný bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý dodatočne odpadol ani o majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, výsluchom právnej zástupkyne odporcu, oboznámil sa s obsahom pripojeného spisu Exekútorského úradu Považská Bystrica, súdny exekútor JUDr. Marcela Šujanová sp. zn. EX 690/2012, rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 13.6.2011 sp. zn. 7C 60/2009-73, rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.1.2012 sp. zn. 7Co 249/2011-126, uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 6.8.2013 sp. zn. 3Cdo 184/2012, uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 3.6.2014 sp. zn. 2C 82/2014, Nálezom Ústavného súdu SR z 13. februára 2013 č. k. II. ÚS 165/2012-45 .

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 13.6.2011 sp. zn. 7C 60/2009-73 súd zamietol návrh navrhovateľa W. P. , nar. XX.X.XXXX, bytom Rozkvet 2033/70, Považská Bystrica proti odporcom 1/ Mariánovi Prišovi (v konaní 4C 173/2014 navrhovateľovi) a 2/ G. G. , nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, Ž.W., ktorým sa navrhovateľ W. P. domáhal proti odporcom 1/,2/ zaplata sumy 33 193,92 Eur s príslušenstvom.

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.1.2012 sp. zn. 7Co/249/2011-126 Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že zaviazal odporcu 1/ (v konaní 4C 173/2014 navrhovateľovi) k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 33 193,92 Eur s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 2.7.2009 do zaplata a odporcu 2/ k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 33 193,92 Eur

s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 13.5.2009 do zaplataenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.3.2012 a vykonateľnosť dňa 12.3.2012.

Z obsahu pripojeného spisu exekútorského úradu Považská Bystrica, súdnej exekútorke JUDr. Marcely Šujanovej - odporkyne mal súd za preukázané, že dňa 16.3.2012 bol doručený na exekútorský úrad súdnej exekútorke JUDr. Marcely Šujanovej v Považskej Bystrici návrh oprávneného W. P.T. (v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina sp. zn. 7C/60/2009 navrhovateľa) proti povinnému C. G. (v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina sp. zn. 7C/60/2009 odporcovi 1/) na vykonanie exekúcie o zaplataenie 33 193,92 Eur s príslušenstvom z dôvodu, že povinný si dobrovoľne nesplnil svoju povinnosť , ktorá mu bola uložená rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.1.2012 sp. zn. 7Co/249/2011-126, právoplatným dňa 9.3.2012 a vykonateľným dňa 12.3.2012. Konanie bolo u súdnej exekútorke zaevidované pod sp. zn. EX 690-2012. Návrhom zo dňa 15.4.2012 súdna exekútorke JUDr. Marcela Šujanová požiadala Okresný súd Žilina o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č.k. 7Co/249/2011. Dňa 24.5.2012 Okresný súd Žilina vydal pod č. 5511.116467 poverenie súdnej exekútorke JUDr. Marcely Šujanovej so sídlom Nálepkova 346/1, Považská Bystrica na vykonanie exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/249/2011-126 zo dňa 11.1.2012 oprávneného W. P. proti povinnému C. G. na vymoženie uloženej povinnosti zaplataiť istinu vo výške 33 193,92 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 2.7.2009 do zaplataenia + trovy exekúcie. Dňa 4.6.2012 súdna exekútorke vydala upovedomenie o začatí exekúcie pod sp. zn. EX 690/2012-3-7, ktoré bolo dňa 8.6.2012 doručené povinnému. O spôsobe vykonania exekúcie bola dňa 7.8.2012 upovedomená Správa katastra Považská Bystrica.

Dňa 12.6.2012 boli súdnej exekútorke JUDr. Šujanovej (v konaní 4C 173/2014 odporkyni) doručené námietky povinného C. G. (v konaní 4C 173/2014 navrhovateľa) proti predbežným trovám exekúcie, pretože mal za to, že výška týchto trov nezodpovedá ustanoveniu § 201 ods. 1 Exekučného poriadku a to pokiaľ ide o výšku odmeny exekútora a náhradu hotových výdavkov. Námietky povinného proti trovám exekúcie boli dňa 20.6.2012 predložené na rozhodnutie Okresnému súdu Žilina. Uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 12.10.2012 sp. zn. 3Er/2249/2012 súd námietky povinného proti trovám exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8.11.2012.

Dňa 21.6.2012 bol súdnej exekútorke JUDr. Šujanovej (v konaní 4C 173/2014 odporkyni) doručený návrh povinného C. G. (v konaní 4C 173/2014 navrhovateľa) zo dňa 14.6.2012 na odklad exekúcie z dôvodu podaného dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.1.2012 sp. zn. 7Co/249/2011-126. Uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 12.10.2012 sp. zn. 3Er/2249/2012 súd návrh povinného na odklad exekúcie zamietol Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8.11.2012. Dňa 26.6.2013 požiadal e - mailom povinný C. G. (v konaní 4C 173/2014 navrhovateľ) súdnu exekútorke JUDr. Šujanovú - odporkyniu o oznámenie čísla účtu, na ktorý môže zaslať dlžnú sumu z exekúcie EX 690/2012, pretože by chcel toho istého dňa zvyšok dlžnej sumy zaplataiť.

Z obsahu pripojeného spisu sp. zn. EX 690-2012 ako aj zo zhodného tvrdenia účastníkov konania mal súd ďalej za preukázané, že ku dňu 26.6.2013 súdna exekútorke vymohla od povinného celkom sumu 56 226,31 Eur, z toho v prospech oprávneného istinu vo výške 33 193,92 Eur, úrok z omeškania vo výške 10 784,39 Eur, trovy ex. právneho zastúpenia vo výške 1 287,21 Eur (spolu 45 265,52 Eur) a odmenu exekútora spolu vo výške 10 960,79 Eur. Dňa 2.7.2013 súdna exekútorke vrátila Okresnému súdu Žilina poverenie na vykonanie exekúcie č. 5511.116767 v súlade s § 60 Exekučného poriadku, pretože exekučné konane sa skončilo vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie dňa 26.6.2013.

Uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 6.8.2013 č.k 3Cdo 184/2012 Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.1.2012 sp. zn. 7Co/249/2011-126 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Dňa 1.10.2013 bol súdnej exekútorke JUDr. Šujanovej (v konaní 4C 173/2014 odporkyni) doručený návrh povinného C. G. (v konaní 4C 173/2014 navrhovateľa) zo dňa 27.9.2013 na zastavenie exekúcie z dôvodu, že rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.1.2012 sp. zn. 7Co/249/2011-126, ktorý bol

exekučným titulom bol Uznesením Najvyššieho súdu SR č.k 3Cdo 184/2012 zrušený na základe jeho dovolania. Uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 5.11.2013 sp. zn. 3Er/2249/2012-58 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 27.9.2013 zamietol z dôvodu, že exekučné konanie bolo skončené dňom 26.6.2013 a to vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie, pričom došlo aj k vráteniu poverenia na vykonanie exekúcie a nie je preto žiadny dôvod na rozhodovanie o zastavení exekúcie, ktorá je už de facto aj de iure zastavená, keďže je zastavené celé exekučné konanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.2.2014 č.k. 11Co/191/2013-192 Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudok Okresného súdu č.k. 7C/60/2009-73 zo dňa 13.6.2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vec je ďalej vedená na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2C/82/2014. Podaním doručeným súdu dňa 19.3.2014 navrhovateľ W. P. zobral návrh proti odporcovi 1/ (v konaní 4C 173/2014 navrhovateľovi) späť pretože na základe právoplatného rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.1.2012 sp. zn. 7Co/249/2011-126 bola vymožená v rámci exekúcie u súdnej exekútorky JUDr. Marcely Šujanovej v konaní EX 690/2012 istina 33 193,92 Eur v prospech navrhovateľa ako aj 9,25% úrok z omeškania ročne od 2.7.2009 do zaplatenia. Uznesením Okresného súdu v Žiline zo dňa 3.6.2014 sp. zn. 2C/82/2014-224 súd konanie voči odporcovi 1/ (v konaní 4C 173/2014 navrhovateľovi) zastavil a v tomto výroku nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť dňa 25.6.2014.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) Exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (ďalej len "exekučná činnosť").

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku Účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 60 písm. e) Exekučného poriadku Vykonanie exekúcie vydané exekútorovi podľa § 44 exekútor bezodkladne vráti súdu, ak sa exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku Trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Navrhovateľ sa v tomto konaní domáha zaplatenia sumy 10 960,79 Eur, ktoré zaplatil titulom trov exekúcie v konaní EX 690/2012 odporkyňa, ktorá bola poverená Okresným súdom v Žiline poverením číslo 5511.116467 zo dňa 24.5.2012 vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.1.2012 sp. zn. 7Co/249/2011-126 oprávneného W. P. proti povinnému C. G.S.O.M. - navrhovateľovi na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť istinu vo výške 33 193,92 Eur s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 2.7.2009 do zaplatenia + trovy exekúcie, z dôvodu, že odporkyňa sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila tým, že po tom ako bolo exekučné konanie skončené vymožením pohľadávky oprávneného a ako bolo vrátené poverenie bol uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 6.8.2013 č.k 3Cdo 184/2012 zrušený rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.1.2012 sp. zn. 7Co/249/2011-126 t.j. exekučný titul a vec bola vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie. Navrhovateľ svoj návrh opieral o nález Ústavného súdu SR z 13. februára 2013 č. k. II. ÚS 165/2012-45.

V danom prípade je nesporné, že navrhovateľ bol, povinný v exekučnom konaní vedenom pod EX 690/2012, ktoré bolo skončené vymožením pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie dňa 26.6.2013. Ku dňu 26.6.2013 súdna exekútorka vymohla od povinného celkom sumu 56 226,31 Eur z toho v prospech oprávneného istinu vo výške 33 193,92 Eur, úrok z omeškania vo výške 10 784,39 Eur, trovy ex. právneho zastúpenia vo výške 1 287,21 Eur (spolu 45 265,52 Eur) a odmenu exekútora spolu vo výške 10 960,79 Eur. Následne po vymožení pohľadávky súdna exekútorka - odporkyňa v súlade s § 60 písm. e) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku vrátila Okresnému súdu Žilina poverenie číslo 5511.116467 zo dňa 24.5.2012. Navrhovateľ ako povinný v exekučnom konaní rešpektoval rozhodnutia Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 3Er/2249/2012, ktorý rozhodoval o jeho o námietke proti predbežným trovám exekúcie ako aj o návrhu na odklad exekúcie z dôvodu podaného dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.1.2012 sp. zn. 7Co/249/2011-126 a ani voči jednému rozhodnutiu nepodal odvolanie a dňa 26.6.2013 dobrovoľne uhradil vymáhanú istinu, príslušenstvo a trovy exekúcie, ktorých vrátenia resp. zaplatenia sa od odporkyne domáha v tomto konaní.

Medzi účastníkmi konania výška vymožených trov exekúcie sporná nebola, spornou bola otázka, či na strane odporkyne došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške žalovanej istiny na úkor navrhovateľa.

Rešpektujúc nález Ústavného súdu SR z 13. februára 2013 č. k. II. ÚS 165/2012-45 súd má za to, že vzťah medzi súdnym exekútorom a povinným v exekučnom konaní nie je verejnoprávnym vzťahom a súdny exekútor preto môže byť subjektom zodpovedným z bezdôvodného obohatenia. Bezodvodným obohatením môže byť aj plnenie na základe vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo zrušené. Vychádzajúc z vyššie uvedeného nálezu Ústavného súdu, ktorý upriamil pozornosť na judikát Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo3810/2007, súd má za to, že zrušením rozhodnutia, na základe ktorého sa plnilo dochádza k bezdôvodnému obohateniu len v prípade, že právny dôvod tohto plnenia nespočíval v hmotnom práve tzn., že podľa hmotného práva táto povinnosť neexistovala. Zrušením rozhodnutia tak odpadáva právny dôvod a poskytnuté plnenie sa stáva bezdôvodným obohatením. Ak teda spočíval právny dôvod plnenia v hmotnom práve, tak ako to bolo v danom prípade, tak trvá aj v prípade zrušeného právoplatného a vykonateľného rozsudku, ktorý ho deklaroval a poskytnuté plnenie bolo od začiatku a aj naďalej podložené právnym dôvodom. Preto nemôže byť posudzované ako bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo plnením bez právneho dôvodu, ktorý odpadol po zrušení tohto deklarovaného súdneho rozhodnutia.

V danom prípade odporkyňa ako súdna exekútorka vykonávala svoju činnosť a vymohla pohľadávku oprávneného v súlade so zákonom č. 233/1995 Z. z., na základe poverenia súdu, ktoré ju oprávňovalo na úkony, ktorých účelom bolo vymoženie pohľadávky oprávneného voči navrhovateľovi ako povinnému. Za základe uvedeného po vymožení predmetu exekúcie jej patrí odmena v zmysle vyhlášky 288/1995 Z. z., ktorá ani po zrušení exekučného titulu po skončení exekučného konania nemôže byť bezdôvodným obohatením, t.j. v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ani majetkovým prospechom získaným z nepoctivých zdrojov, na úkor navrhovateľa, ktoré by mu bola povinná v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydať. V danom prípade nebolo zrušené právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o povinnosti nahradiť trovy exekúcie (právny dôvod na základe ktorého sa plnilo), o ktorý prípad sa jedná v náleze Ústavného súdu SR z 13. februára 2013 č..k. II. ÚS 165/2012-45 (bod 38.) ale bol zrušený exekučný titul, na základe ktorého exekútorka vykonávala exekúciu a to až po vymožení predmetu exekúcie a skončení exekučného konania.

Vzhľadom na všetky zhora uvedené skutočnosti a za použitia citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku súd návrh navrhovateľa v celo rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporkyňa mala v konaní plný úspech, preto jej vzniklo právo na náhradu trov konania. Trovy konania vznikli odporkyňi titulom trov právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej služby á 270,54 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu zo dňa 5.9.2014, vyjadrenie k stanovisku navrhovateľa zo dňa 15.10.2014, zastupovanie na

pojednávani dňa 14.10.2014 a 27.11.2014, ďalšia porada s právnym zástupcom od 9.00 do 10.30 hod.), 6 x réžijný paušál á 8,04 Eur, 20% DPH zo sumy 1 671,48 Eur t.j. 334,30 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia 2 005,78 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Trenčína, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O. s. p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno zdôvodniť len tým, že: a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, za b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/, f/ rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.